

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.272/2004 privind protecția
și promovarea drepturilor copilului**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B206 din 24.04.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Răgăzamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, în vederea stabilirii mai clare a modalității de rezolvare a situațiilor apărute în practică și a ușurării activității comisiei pentru protecția copilului și a instanței de judecată.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând acest caracter de la actul normativ de bază, Legea nr.272/2004, asupra căruia intervine legislativ, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Referitor la Expunerea de motive care însoțește propunerea legislativă, apreciem că aceasta nu îndeplinește, ca instrument de prezentare și motivare a intervențiilor legislative propuse, exigențele prevăzute de normele de tehnică legislativă la art.30 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în principal cele referitoare la explicarea detaliată a situațiilor care reclamă intervenția normativă, la evidențierea neconcordanțelor legislative, a efectelor avute în vedere și a implicațiilor asupra legislației interne. Sugerăm ca acest document să fie reconsiderat în mod corespunzător.

3. Pentru rigoare normativă, întrucât propunerea legislativă nu mai cuprinde și alte articole, este necesară marcarea art.I ca **articol unic**, precum și reformularea **părții introductive** astfel:

„Articol unic. - Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.557 din 23 iunie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:”.

4. **Părțile dispozitive ale art.I** trebuie marcate, potrivit practicii normative din actele care dispun modificarea și completarea actelor normative de bază, prin **cifre arabe**.

5. La **partea dispozitivă** referitoare la completarea cu două noi alineate a **art.42**, care urmează a se identifica ca **pct.1** al art.I, pentru o exprimare conformă formulării prevăzute la art.58 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, textul existent trebuie reformulat astfel:

„1. După alineatul (2) al articolului 42 se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4), cu următorul cuprins:”.

Textele subsumate acestei părți dispozitive trebuie marcate numai prin „(3)” și „(4)”, abrevierea „Alin.” din cuprinsul parantezelor respective urmând a fi eliminată, deoarece este de prisos.

6. La textul propus pentru **alin.(3) al art.42**, semnalăm că exprimarea consacrată este „Codul **familiei**”.

La textul propus pentru **alin.(4)** al aceluiași **art.42**, este necesar ca enumerările să fie marcate prin „a)”, „b)”, „c)” și „d)”, marcarea prin liniuțe nefiind agreată de normele de tehnică legislativă.

7. Referitor la textul propus pentru art.59, semnalăm că modificarea nu își găsește justificare, **textul actual** făcând referire la **domiciliul**

copilului aflat în plasament, și nu la reședință, întrucât competența diferitelor autorități se va stabili în funcție de acesta. Domiciliul, față de reședință, se caracterizează prin unicitate și statornicie, iar în cazul copilului aflat în plasament, este vorba despre un **domiciliu legal**, stabilirea sa având semnificația unei măsuri de ocrotire a copilului. Prin urmare, propunem eliminarea textului propus pentru art.59.

8. La partea dispozitivă care se va identifica ca **pct.2**, referitoare la modificarea **alin.(1) al art.66**, pentru rigoare normativă, expresia „Art.66 alin.(1)” se va reformula sub forma „Alineatul (1) al articolului 66”.

Textul care se va reda subsecvent părții dispozitive trebuie marcat prin „(1)”, pentru a fi identificat.

La textul propus pentru **alin.(1) al art.66**, pentru unitate terminologică, trebuie redată exact denumirea entității respective „direcția generală de asistență socială și protecție a copilului”.

Reiterăm propunerea pentru toate situațiile similare din cuprinsul textului.

9. La partea dispozitivă care se va marca ca **pct.3**, pentru a conferi rigoare exprimării, textul trebuie reformulat astfel:

„3. După alineatul (1) al articolului 66 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:”.

Textul redat subsecvent părții dispozitive trebuie marcat prin „(1¹)”, în vederea identificării.

La textul propus pentru **alin.(1¹) al art.66**, este necesară redarea denumirii completă a direcției respective, din text lipsind expresia „și protecție a copilului”, înlocuirea expresiei „alin.1”, prin expresia „alin.(1)”, și scrierea la forma genitivală, „măsurii”, a cuvântului „măsuri”, pentru o exprimare adecvată în context.

10. Referitor noile texte propuse pentru **alin.(3) și (4) ale art.94**, semnalăm că în cuprinsul textelor s-au strecurat unele erori.

Astfel, în ceea ce privește **alin.(3) al art.94**, precizăm că acesta cuprinde condițiile ce trebuie îndeplinite pentru **stabilirea măsurii plasamentului în regim de urgență de instanța judecătorească**, așa cum prevede art.65 alin.(2) din Legea nr.272/2004. Aceasta, cum corect prevede actualul text al alin.(3) se stabilește **prin ordonanță președințială de instanța judecătorească**, atunci când persoanele prevăzute la alin.(1) al art.94 împiedică efectuarea verificărilor de către

reprezentanții direcției generale de asistență socială și protecție a copilului și există motive temeinice care să susțină prezența unei situații de pericol iminent pentru copil, datorată abuzului și neglijenței.

Având în vedere conținutul art.94, cât și al Secțiunii a 3-a a Capitolului VI, din care articolul amintit face parte, și care privesc stabilirea măsurii plasamentului în regim de urgență, respectiv protecția copilului împotriva abuzului și a neglijenței, nu se justifică introducerea unei dispoziții referitoare la **sanționarea** persoanelor care împiedică efectuarea verificărilor de către reprezentanții direcției generale de asistență socială și protecție a copilului, și cu atât mai mult a unei dispoziții referitoare emiterea unei **ordonanțe de reținere de către procuror**.

Măsura preventivă a reținerii se poate lua numai în condițiile prevăzute de art.136 și de art.143-144 din Codul de procedura penală, adică în cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu detențiune pe viața sau cu închisoare, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecata ori de la executarea pedepsei.

Potrivit art.137 din Codul de procedura penală, actul prin care se ia măsura preventivă trebuie să arate **fapta** care face obiectul învinuirii sau inculpării, **textul de lege** în care aceasta se încadrează și **pedeapsa** prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, iar conform art.143 alin.(1), măsura reținerii poate fi luată de procuror ori de organul de cercetare penală față de învinuit sau inculpat, numai după ascultarea acestuia în prezența apărătorului, dacă sunt probe sau indicii temeinice că **a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală**.

Observăm că fapta unei persoane care împiedică efectuarea verificărilor de către reprezentanții direcției generale de asistență socială și protecție a copilului, nefiind prevăzută de legea penală, nu poate conduce la luarea unei măsuri de reținere. De altfel, aceeași faptă nu este prevăzută nici măcar cu statut de contravenție în Legea nr.272/2004.

În ceea ce privește textul propus pentru alin.(4) al art.94, de asemenea semnalăm o eroare, și anume aceea a posibilității ca măsura plasamentului de urgență să fie dispusă prin ordonanță a procurorului, și nu de către instanța judecătorească, în atribuțiile procurorului neintrând astfel de măsuri.

Din aceste considerente, se impune renunțarea la modificarea **alin.(3) și (4) ale art.94.**

11. Referitor la completarea cu **alin.(1¹) a art.148**, privind intenția de abrogare a unor articole din Codul familiei, în primul rând, precizăm că noul text este greșit plasat, întrucât dispozițiile de abrogare sunt prevăzute la art.142 din Legea nr.272/2004.

În al doilea rând, considerăm că normele din articolele sus-menționate nu vin în coliziune cu soluțiile legislative propuse în prezenta propunere legislativă.

Analizând prevederile referitoare la tutelă cuprinse în art.40-42 din Legea nr.272/2004, observăm că textul art.40 alin.(1) este similar celui cuprins la art.113 din Codul familiei, și nu în contradicție cu acesta. În cadrul art.116 și 119 din Codul familiei a operat substituirea autorității tutelare cu instanța judecătorească, iar în ceea ce privește abrogarea art.121 din Codul familiei, aceasta ar conduce la schimbarea caracterului tutelei din gratuit în oneros, devenind din mijloc juridic de ocrotire a minorului lipsit de ocrotirea părintească, o posibilă sursă de îmbogățire a tutorelui.

Din aceste rațiuni, este necesară renunțarea la textul abrogator propus.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 583/19.05.2007